

Eder sortu-ezaren iduri argia,
gaixoaren itxaro, maitasun eredu;
gogoz Jainkoantzat gai, soñez ozkarbia,
betikoa ezker. Zeu ederren zaitugu.

Itzalpe atsegiña, Ama biotz-bera,
sarrirontzun oi nik zure eztidun mintzo;
ots dagistazu bigun barrengo muiñera;
goiz-arora dabesan urretxindor antzo.

Begi-lauso, gogo-min, elorritz biotza,
ludi-itxasoz jbil naz izu-lauorrian;
zure kaia, atzenez, iku, Izar aratza:
ankilla dot egotzi ditxo bare-mian.

Maite-altxor aurki dot magal ezti ontan,
poz-untzi ertzik bako, samin-aringarri;
ta, zurea jzan naiez, naukazu miñetan.
Zakidaz aldi oro Ama maitagarri.

LO, JOSU!

Nazaret bide egaleko
bedar gaiñean kuku,
garí-buruen otsera,
lo dago Aurtxo Josu.

Kirkillak, maite minduta,
—neskatx taldea iduri—
zotal-jauregi atadian
daukaz kantaka, urduri.

Aizetxoa, lapur antzo,
mendiska ertzez dabil;
txoriak, izpi-euritan,
iñolaz ezin ixil.

Aize, otoi, ez itxartu
Aurtxo begi oztiña.
Bekaitzez legokez lorak!
Odei ene atsegiña!

Laga, laga, geldi lotan
bide gaiñean kuku;
gari-buruen otsera
lo, apatz, ene Josu.

LORARIK ZURIENA

Ene Ama: almenen egon eziña!
Zuregan biotzak naiko atsegiña:
argi-ariz urrun doakit adiña:
kanta-zale nozu, azka ene muña.

Ozkorria bera bekokin dozula,
goizeko larrosa baizen zut-mardula,
oltzaren erdian ederra zakustaz:
nire eder-miñaren aseza zakidaz.

Errugea zara, oi Ama samurra!
Sortzetik erruge, zuritan edurra,
laiñorik bako ortzi garbi ta oztiña,
aingeru-begiak beste eder ta urdiña.

Zure jantziaren gorrian dirdaika,
jarren antzera, liliak eundaka;
kutsu bage, aratz, eder, txukun guztiz,
usaiña dixurzu larrosena ibilliz.

Giza-biotzetan maitasun sugarra,
eguzki egunez ta gabaz jzara,
zelatan lorea sor daroan Urtzi
zeuk ekarri zendun, urre zurizko untzi.